

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи

Едуард БУРЯЧКІВСЬКИЙ

01 вересня 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ІМУНОПРОФІЛАКТИКА

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»

Спеціальність: 222 «Медицина»

Освітньо-професійна програма: Медицина

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Медицина» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 222 «Медицина» галузі знань 22 «Охорона здоров'я», ухваленою Вченою Радою ОНМедУ (протокол № 10 від 27 червня 2024 року) та освітньо-професійної програми «Медицина» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 1 2 «Медицина» галузі знань 1 «Охорона здоров'я та соціальне забезпечення», ухваленою Вченою Радою ОНМедУ (протокол № 10 від 26 червня 2025 року).

Розробники:

завідувач кафедри, д-р мед. наук, професор Чабан Т.В.

завуч кафедри, асистент Верба Н.В.

асистент кафедри Бочаров В.М.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри інфекційних хвороб з курсом дерматовенерології

Протокол № 1 від «29».серпня 2025 р.

Завідувач кафедри

Тетяна ЧАБАН

Погоджено із гарантом ОПП

Валерія МАРІЧЕРЕДА

Схвалено предметною цикловою методичною комісією з терапевтичних дисциплін ОНМедУ

Протокол № 1 від «29».серпня 2025 р.

Голова комісії

Олена ВОЛОШИНА

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри

(назва кафедри)

Протокол № _____ від «____». _____ 20__ р.

Завідувач кафедри

(підпис)

(ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри

(назва кафедри)

Протокол № _____ від «____». _____ 20__ р.

Завідувач кафедри

(підпис)

(ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

1. Опис навчальної дисципліни:

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Загальна кількість: Кредитів: 3 Годин: 90	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я» Спеціальність 222 «Медицина» Рівень вищої освіти другий (магістерський)	<i>Денна форма навчання</i> <i>Курс на вибір</i>
		<i>Рік підготовки: 6</i>
		<i>Семестри XI - XII</i>
		<i>Лекції (0 год.)</i>
		<i>Семінарські (0 год.)</i>
		<i>Практичні (48 год.)</i>
		<i>Лабораторні (0 год.)</i>
		<i>Самостійна робота (42 год.)</i> <i>Форма підсумкового контролю – диференційний залік</i>

2. Мета та завдання навчальної дисципліни, компетентності, програмні результати навчання.

Мета: Опанування здобувачем вищої освіти знань з курсу на вибір «Імунопрофілактика» закладає основи вивчення студентами сімейної медицини, що передбачає інтеграцію викладання з цією дисципліною та формування умінь застосовувати знання в процесі подальшого навчання і в професійній діяльності.

Завдання:

Формування вмінь та навичок:

- визначати поняття «іmunітет» і «імунопатологічні стани»;
- проводити оцінку соціально-економічних і медико-біологічних основ профілактики інфекційних захворювань.

Удосконалення навичок:

- планування профілактичних та карантинних заходів щодо найбільш поширених та особливо небезпечних хвороб;
- інтерпретувати результати специфічних методів обстеження за наявності поєднаної патології – інфекційної та неінфекційної;
- оцінювати постприщепний імунітет.

Опанування вмінь:

- оцінювати умови зберігання вакцин та анатоксинів;
- організовувати проведення імунопрофілактики в Україні;
- визначати протипоказання до проведення щеплень;
- прогнозувати поствакцинальні реакції та ускладнення;
- оцінювати епідеміологічну та імунологічну ефективність імунопрофілактики;
- визначати особливості проведення щеплення на ендемічних та ензоотичних територіях;
- визначати особливості вакцинації різних груп населення (за епідемічними показаннями, вагітних, при лактації, дорослих із супутніми хворобами, з імунодефіцитними станами);
- проводити вакцинацію в умовах пандемії COVID-19;
- сумісне введення вакцинних препаратів;
- діагностувати невідкладні стани та надавати допомогу на догоспітальному етапі;

- демонструвати обізнаність щодо інфекційних хвороб, як зброї масового ураження;
- прогнозувати наслідки інфекційних захворювань для здоров'я людини;
- демонструвати вміння ведення медичної документації хворих.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування елементів наступних компетентностей:

Інтегральна компетентність (ІК):

Здатність розв'язувати типові та складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини.

Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

Загальних (ЗК):

ЗК1 – Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК3 – Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК4 – Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.

ЗК5 – Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК6 – Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК7 – Здатність працювати в команді.

ЗК8 – Здатність до міжособистої взаємодії.

ЗК10. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології

ЗК11 – Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК12 – Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.

ЗК14. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав и свобод людини і громадянина в Україні

ЗК15. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя

ЗК16. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт

ЗК17. Прагнення до збереження навколишнього середовища

Спеціальних (СК):

СК1 – Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.

СК2 – Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

СК3 – Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

СК4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань

СК5 – Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань.

СК6 – Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.

СК7 – Здатність до діагностування невідкладних станів.

СК8 – Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги.

СК10 – Здатність до виконання медичних маніпуляцій.

СК11 – Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.

СК13 – Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.

СК14. Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб

СК15. Здатність до проведення експертизи працездатності

СК16 – Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.

СК17. Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції

СК20.Здатність до проведення епідеміологічних та медико статистичних досліджень здоров'я населення; обробки соціальної, економічної та медичної інформації

СК23. Здатність розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти у сфері охорони здоров'я

СК24 – Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

СК25. Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів

СК26 – Здатність визначати тактику ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН1 - Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН2 - Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН3 - Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.

ПРН4 - Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН5 - Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН6 - Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПРН7 - Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПРН8 - Визначити головний клінічний синдром або симптом, яким обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН9 - Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти

обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПРН10 - Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ПРН14 - Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомоги при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН16. Формувати раціональні медичні маршрути пацієнтів; організовувати взаємодію з колегами в своєму та інших закладах, організаціях та установах; застосовувати інструменти просування медичних послуг на ринку, на підставі аналізу потреб населення, в умовах функціонування закладу охорони здоров'я, його підрозділу, в конкурентному середовищі.

ПРН17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН18. Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.

ПРН19. Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.

ПРН20. Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової й індивідуальної, загальної та локальної профілактики інфекційних захворювань.

ПРН21. Відшуковувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН24. Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

ПРН29. Планувати, організовувати та проводити заходи зі специфічної профілактики інфекційних захворювань, в тому числі згідно з Національним календарем профілактичних щеплень, як обов'язкових так і рекомендованих. Управляти залишками вакцин, організовувати додаткові вакцинальні кампанії, у т.ч. заходи з імунопрофілактики.

ПРН30. Визначати тактику ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду (діти, вагітні, працівники, професії яких передбачають обов'язковий диспансерний огляд).

ПРН31. Визначати тактику ведення осіб, хворих на хронічні інфекційні хвороби, що підлягають диспансерному нагляду.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

Знати: етіологію, епідеміологію, патогенез, клініку, діагностику, диференційну діагностику, лікування, профілактику поширених інфекційних хвороб.

Вміти:

- спілкуватися з хворим, збирати скарги, анамнез життя та захворювання, епідеміологічний анамнез, проведення опитування за органами та системами;
- проводити фізикальне обстеження хворого та визначити основні симптоми захворювання;
- аналізувати результати лабораторних, функціональних та інструментальних

- досліджень;
- планувати профілактичні та протиепідемічні заходи;
- визначити заходи екстреної, первинної та вторинної профілактики;
- організовувати проведення імунопрофілактики в Україні.

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Імунопрофілактика»

- Тема 1. Поняття про імунопрофілактику
- Тема 2. Епідеміологічна ситуація з вакцинокованих інфекцій у світі та Україні.
- Тема 3. Стратегія ВООЗ з імунізації
- Тема 4. Нормативна база і організація вакцинопрофілактики в Україні. Календар профілактичних щеплень
- Тема 5. Соціально-економічні і медико-біологічні основи профілактики інфекційних захворювань
- Тема 6. Препарати, що використовуються для імунопрофілактики інфекційних хвороб. Вакцини, їх види, переваги та недоліки
- Тема 7. Препарати, що використовуються для імунопрофілактики інфекційних хвороб. Анатоксини
- Тема 8. Імунні сироватки і імуноглобуліни
- Тема 9. Імуномодулятори
- Тема 10. Оснащення приміщення для проведення профілактичних щеплень
- Тема 11. Транспортування та умови зберігання вакцин та анатоксинів. «Холодовий ланцюг». Тест на струшування
- Тема 12. Забезпечення безпеки ін'єкцій
- Тема 13. Організація проведення профілактичних щеплень у закладі охорони здоров'я
- Тема 14. Утилізація використаного обладнання (шприци, голки, тощо)
- Тема 15. Проведення сесії імунізації
- Тема 16. Моніторинг та спостереження
- Тема 17. Показання та протипоказання до проведення щеплень
- Тема 18. Поствакцинальні реакції та ускладнення
- Тема 19. Особливості проведення щеплення на ендемічних та ензоотичних територіях
- Тема 20. Вакцинація за епідемічними показаннями
- Тема 21. Імунопрофілактика дифтерії та кашлюка
- Тема 22. Імунопрофілактика кору, епідемічного паротиту, краснухи. Глобальна стратегія ВООЗ
- Тема 23. Імунопрофілактика грипу. Вакцинація груп ризику
- Тема 24. Імунопрофілактика при травмах
- Тема 25. Імунопрофілактика НіВ-інфекції безпека вакцинації РСВ
- Тема 26. Імунопрофілактика менінгококової інфекції
- Тема 27. Імунопрофілактика папіломавірусної інфекції
- Тема 28. Імунопрофілактика коронавірусної інфекції
- Тема 29. Імунопрофілактика вірусних гепатитів (гепатит А, гепатит В), імунна відповідь
- Тема 30. Імунопрофілактика кишкових інфекцій
- Тема 31. Імунопрофілактика зоонозних інфекцій (туляремія, бруцельоз, сибірка, чума)

- Тема 32. Імунопрофілактика сказу. Лікувально-профілактична імунізація
 Тема 33. Імунопрофілактика кліщового енцефаліту
 Тема 34. Імунопрофілактика жовтої гарячки
 Тема 35. Імунопрофілактика туберкульозу
 Тема 36. Імунопрофілактика поліомієліту
 Тема 37. Підтримки імунопрофілактики в суспільстві
 Тема 38. Подолання вакцинальних «міфів»

4. Структура навчальної дисципліни

№ з/п	Структура навчальної дисципліни:	Кількість годин, з них:			СРЗ
		Всього/кредитів	Аудиторних:		
			Лекцій	Практичні заняття	
		90/3,0	0	48	42
1	Тема 1. Поняття про імунопрофілктику	4		2	2
2	Тема 2. Епідеміологічна ситуація з вакцинокерованих інфекцій у світі та Україні	2		2	
3	Тема 3. Стратегія ВООЗ з імунізації	2		2	
4	Тема 4. Нормативна база і організація вакцинопрофілактики в Україні. Календар профілактичних щеплень	2			2
5	Тема 5. Соціально-економічні и медико-біологічні основи профілактики інфекційних захворювань	2			2
6	Тема 6. Препарати, що використовуються для імунопрофілактики інфекційних хвороб. Вакцини, їх види, переваги та недоліки	2		2	
7	Тема 7. Препарати, що використовуються для імунопрофілактики інфекційних хвороб. Анатоксини	2		2	
8	Тема 8. Імунні сироватки і імуноглобуліни	2			2
9	Тема 9. Імуномодулятори	2			2
10	Тема 10. Оснащення приміщення для проведення профілактичних щеплень	2			2
11	Тема 11. Транспортування та умови зберігання вакцин та анатоксинів. «Холодовий ланцюг». Тест на струшування	4		2	2
12	Тема 12. Забезпечення безпеки ін'єкцій	4		2	2
13	Тема 13. Організація проведення профілактичних щеплень у закладі охорони здоров'я	2			2
14	Тема 14. Утилізація використаного обладнання (шприци, голки, тощо)	2		2	
15	Тема 15. Проведення сесії імунізації	2			2
16	Тема 16. Моніторинг та спостереження	2		2	
17	Тема 17. Показання та протипоказання до	2		2	

	проведення щеплень				
18	Тема 18. Поствакцинальні реакції та ускладнення	4		2	2
19	Тема 19. Особливості проведення щеплення на ендемічних та ензоотичних територіях	2			2
20	Тема 20. Вакцинація за епідемічними показаннями	2			2
21	Тема 21. Імунопрофілактика дифтерії та кашлюка	2		2	
22	Тема 22. Імунопрофілактика кору, епідемічного паротиту, краснухи. Глобальна стратегія ВООЗ	2		2	
23	Тема 23. Імунопрофілактика грипу. Вакцинація груп ризику	2		2	
24	Тема 24. Імунопрофілактика при травмах	2		2	
25	Тема 25. Імунопрофілактика НІВ-інфекції безпека вакцинації РСВ	2			2
26	Тема 26. Імунопрофілактика менінгококової інфекції	2			2
27	Тема 27. Імунопрофілактика папіломавірусної інфекції	4		2	2
28	Тема 28. Імунопрофілактика коронавірусної інфекції	2			2
29	Тема 29. Імунопрофілактика вірусних гепатитів (гепатит А, гепатит В), імунна відповідь	2		2	
30	Тема 30. Імунопрофілактика кишкових інфекцій	2		2	
31	Тема 31. Імунопрофілактика зоонозних інфекцій (туляремія, бруцельоз, сибірка, чума)	2			2
32	Тема 32. Імунопрофілактика сказу. Лікувально-профілактична імунізація	2		2	
33	Тема 33. Імунопрофілактика кліщового енцефаліту	2			2
34	Тема 34. Імунопрофілактика жовтої гарячки	2		2	
35	Тема 35. Імунопрофілактика туберкульозу	2		2	
36	Тема 36. Імунопрофілактика поліомієліту	2		2	
37	Тема 37. Підтримки імунопрофілактики в суспільстві	4		2	2
38	Тема 38. Подолання вакцинальних «міфів»	2			2
39	Диференційний залік	2		2	
	РАЗОМ	90		48	42

Аудиторна робота – 33%, самостійна робота – 66%

5. Теми лекційних /семінарських/практичних/лабораторних занять

5.1. Теми лекційних занять

Лекційні заняття не передбачені

5.2. Теми семінарських занять
Семінарські заняття не передбачені

5.3. Теми практичних занять

№ з/п	Тема	Кількість годин
1	Тема 1. Поняття про імунопрофілактику	2
2	Тема 2. Епідеміологічна ситуація з вакцинокерованих інфекцій у світі та Україні.	2
3	Тема 3. Стратегія ВООЗ з імунізації	2
4	Тема 6. Препарати, що використовуються для імунопрофілактики інфекційних хвороб. Вакцини, їх види, переваги та недоліки	2
5	Тема 7. Препарати, що використовуються для імунопрофілактики інфекційних хвороб. Анатоксини	2
6	Тема 11. Транспортування та умови зберігання вакцин та анатоксинів. «Холодовий ланцюг». Тест на струшування	2
7	Тема 14. Утилізація використаного обладнання (шприци, голки, тощо)	2
8	Тема 16. Моніторинг та спостереження	2
9	Тема 17. Показання та протипоказання до проведення щеплень	2
10	Тема 18. Поствакцинальні реакції та ускладнення	2
11	Тема 21. Імунопрофілактика дифтерії та кашлюка	2
12	Тема 22. Імунопрофілактика кору, епідемічного паротиту, краснухи. Глобальна стратегія ВООЗ	2
13	Тема 23. Імунопрофілактика грипу. Вакцинація груп ризику	2
14	Тема 24. Імунопрофілактика при травмах	2
15	Тема 25. Імунопрофілактика Hib-інфекції безпека вакцинації PCV	2
16	Тема 27. Імунопрофілактика папіломавірусної інфекції	2
17	Тема 29. Імунопрофілактика вірусних гепатитів (гепатит А, гепатит В), імунна відповідь	2
18	Тема 30. Імунопрофілактика кишкових інфекцій	2
19	Тема 32. Імунопрофілактика сказу. Лікувально-профілактична імунізація	2
20	Тема 34. Імунопрофілактика жовтої гарячки	2
21	Тема 35. Імунопрофілактика туберкульозу	2
22	Тема 36. Імунопрофілактика поліомієліту	2
23	Тема 37. Підтримки імунопрофілактики в суспільстві	2
24	Диференційний залік	2
РАЗОМ		48

5.4. Теми лабораторних занять
Лабораторні заняття не передбачені

6. Самостійна робота здобувача вищої освіти

№ з/п	Тема	Кількість годин
1	Тема 1. Поняття про імунопрофілактику	2
2	Тема 4. Нормативна база і організація вакцинопрофілактики в Україні. Календар профілактичних щеплень	2
3	Тема 5. Соціально-економічні і медико-біологічні основи профілактики інфекційних захворювань	2

4	Тема 8. Імунні сироватки і імуноглобуліни	2
5	Тема 9. Імуномодулятори	2
6	Тема 10. Оснащення приміщення для проведення профілактичних щеплень	2
7	Тема 11. Транспортування та умови зберігання вакцин та анатоксинів. «Холодовий ланцюг». Тест на струшування	2
8	Тема 13. Організація проведення профілактичних щеплень у закладі охорони здоров'я	2
9	Тема 15. Проведення сесії імунізації	2
10	Тема 18. Поствакцинальні реакції та ускладнення	2
11	Тема 19. Особливості проведення щеплення на ендемічних та ензоотичних територіях	2
12	Тема 20. Вакцинація за епідемічними показаннями	2
13	Тема 25. Імунопрофілактика Hib-інфекції безпека вакцинації PCV	2
14	Тема 26. Імунопрофілактика менінгококової інфекції	2
15	Тема 27. Імунопрофілактика папіломавірусної інфекції	2
16	Тема 28. Імунопрофілактика коронавірусної інфекції	2
17	Тема 31. Імунопрофілактика зоонозних інфекцій (туляремія, бруцельоз, сибірка, чума)	2
18	Тема 33. Імунопрофілактика кліщового енцефаліту	2
19	Тема 36. Імунопрофілактика поліомієліту	2
20	Тема 37. Підтримки імунопрофілактики в суспільстві	2
21	Тема 38. Подолання вакцинальних «міфів»	2
РАЗОМ		42

7. ФОРМИ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Форми навчання:

Дисципліна викладається у формі практичних занять; організації самостійної роботи здобувача.

Методи навчання:

Практичні заняття: бесіда, рольові ігри, вирішення клінічних ситуаційних задач, відпрацювання навичок огляду пацієнта, інструктаж та відпрацювання навичок на симуляційних муляжах, тренувальні вправи з диференціальної діагностики найбільш поширених захворювань.

Самостійна робота: самостійна робота з підручником, самостійна робота з рекомендованою основною та додатковою літературою, з електронними інформаційними ресурсами, самостійне вирішення клінічних завдань.

8. ФОРМИ КОНТРОЛЮ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Форми поточного контролю: усне опитування, тестування, оцінювання виконання практичних навичок, оцінювання комунікативних навичок під час рольової гри, розв'язання ситуаційних клінічних завдань, оцінювання активності на занятті.

Форма підсумкового контролю: диференційний залік.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти під час поточного контролю

Оцінка	Критерії оцінювання
--------	---------------------

Відмінно «5»	Здобувач вільно володіє матеріалом, бере активну участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, впевнено демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Добре «4»	Здобувач добре володіє матеріалом, бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з деякими помилками, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Задовільно «3»	Здобувач недостатньо володіє матеріалом, невпевнено бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень з суттєвими помилками.
Незадовільно «2»	Здобувач не володіє матеріалом, не бере участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, не демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень.

До підсумкового контролю у формі диференційованого заліку допускаються лише ті здобувачі, які виконали вимоги навчальної програми з дисципліни, не мають академічної заборгованості та їх середній бал за поточну навчальну діяльність з дисципліни становить не менше 3,00.

Диференційований залік здійснюється: на останньому занятті (заняття виокремлюється як окремий контрольний захід) після закінчення занять до початку екзаменаційної сесії – при стрічковій системі навчання, на останньому занятті з освітньої компоненти – при цикловій системі навчання.

Методика проведення підсумкового (семестрового) контролю з освітньої компоненти у формі диференційованого заліку є уніфікованою та передбачає використання стандартизованих форм.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти під час підсумкового контролю

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Здобувач освіти правильно, точно і повно виконав всі завдання до диференційованого заліку, чітко і логічно відповів на поставлені запитання. Ґрунтовно і всебічно знає зміст теоретичних питань, вільно володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. При вирішенні клінічної задачі правильно інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, правильно відповідав на всі поставлені питання і переконливо обґрунтовував свою точку зору, міг запропонувати та обґрунтувати альтернативний варіант рішення з окремих питань.
Добре «4»	Здобувач освіти достатньо повно виконав всі завдання до диференційованого заліку, чітко і логічно відповів на поставлені запитання. Достатньо глибоко і всебічно знає зміст теоретичних питань, володіє професійною та науковою термінологією. Логічно мислить і будує відповідь, використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичних завдань. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускає несуттєві помилки, які усуваються самим здобувачем, коли на них вказує

	викладач. При вирішенні клінічної задачі припускався несуттєвих помилок чи неточностей в інтерпретації даних анамнезу, результатів клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, без суттєвих помилок відповідав на всі поставлені питання, повно обґрунтовував свою точку зору, проте пропозиція альтернативного варіанту викликала утруднення.
Задовільно «3»	Здобувач освіти у неповному обсязі виконав всі завдання до диференційованого заліку, відповіді на додаткові та навідні запитання мають нечіткий, розпливчастий характер. Володіє основним обсягом теоретичних знань, неточно використовує професійну та наукову термінологію. Відчуває значні труднощі при побудові самостійної логічної відповіді, у застосуванні теоретичних знань при аналізі практичних завдань. У відповідях мають місце суттєві помилки. При вирішенні клінічної задачі з помилками інтерпретував дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, не знав окремих деталей, допускав неточності у відповідях на питання, недостатньо правильно обґрунтовував свої відповіді та трактував формулювання, відчував труднощі у виконанні завдань та пропозиції альтернативних варіантів.
Незадовільно «2»	Здобувач освіти не виконав завдання до диференційованого заліку, у більшості випадків не дав відповіді на додаткові та навідні запитання. Не опанував основний обсяг теоретичних знань, виявив низький рівень володіння професійною та науковою термінологією. Відповіді на питання є фрагментарними, непослідовними, нелогічними, не може застосовувати теоретичні знання при аналізі практичних завдань. У відповідях має місце значна кількість грубих помилок. При вирішенні клінічної задачі не міг інтерпретувати отримані дані анамнезу, результати клінічних, лабораторних та інструментальних досліджень, відповісти на поставлені питання, або допускав у відповідях суттєві помилки; не міг обґрунтувати свої рішення чи робив це не переконливо. Альтернативних варіантів не пропонував.

9. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ ЗДОБУВАЧІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Бали з навчальної дисципліни для здобувачів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну чотирибальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено у таблиці:

Національна оцінка за дисципліну	Сума балів за дисципліну
Відмінно («5»)	185 – 200
Добре («4»)	151 – 184
Задовільно («3»)	120 – 150
Незадовільно («2»)	Нижче 120

Багатобальна шкала (200-бальна шкала) характеризує фактичну успішність кожного здобувача із засвоєння навчальної дисципліни. Конвертація традиційної оцінки в 200-бальну виконується інформаційно-технічним відділом Університету програмою «Контингент» за відповідною формулою: Середній бал успішності (поточної успішності з дисципліни) $\times 40$.

За рейтинговою шкалою ECTS оцінюються досягнення здобувачів з навчальної дисципліни, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до

отриманих ними балів, шляхом ранжування, а саме:

Оцінка за шкалою ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% здобувачів
B	Наступні 25% здобувачів
C	Наступні 30% здобувачів
D	Наступні 25% здобувачів
E	Наступні 10% здобувачів

Шкала ЄКТС встановлює належність здобувача до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність), тобто його рейтинг. При конвертації з багатобальної шкали, як правило, межі оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3» за традиційною шкалою. Оцінка «А» за шкалою ЄКТС не може дорівнювати оцінці «відмінно», а оцінка «В» - оцінці «добре» тощо. Здобувачі, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку здобувачів, що ранжуються. Такі здобувачі після перескладання автоматично отримують бал «Е». Оцінка «FX» виставляється здобувачам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий контроль. Оцінка «F» виставляється студентам, які відвідали усі аудиторні заняття з навчальної дисципліни, але не набрали середнього балу (3,00) за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового контролю.

10. Методичне забезпечення

- Робоча програма навчальної дисципліни
- Силабус
- Методичні розробки до лекційних занять
- Методичні розробки до практичних занять
- Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів вищої освіти
- Мультимедійні презентації
- Ілюстративні матеріали
- Ситуаційні клінічні завдання
- Ситуаційні результати лабораторних обстежень
- Сценарії рольових ігор (за необхідністю)

11. Питання для підготовки до підсумкового контролю

1. Соціально-економічні і медико-біологічні основи профілактики інфекційних захворювань
2. Загальні відомості про імунітет і імунопатологічні стани
3. Параметри постприщепного імунітету
4. Препарати, що використовуються для імунопрофілактики інфекційних хвороб. Вакцини, їх види
5. Препарати, що використовуються для імунопрофілактики інфекційних хвороб. Анатоксини
6. Імунні сироватки і імуноглобуліни
7. Умови зберігання вакцин та анатоксинів. «Холодовий ланцюг»
8. Організація проведення імунопрофілактики в Україні. Статті Конституції України і чинних Законів України. Накази МОЗ України, що регулюють проведення

імунопрофілактики

9. Календар профілактичних щеплень в Україні. Вакцинація за віком
10. Протипоказання до проведення щеплень
11. Поствакцинальні реакції та ускладнення
12. Епідеміологічна та імунологічна ефективність імунопрофілактики
13. Особливості проведення щеплення на ендемічних та ензоотичних територіях
14. Вакцинація за епідемічними показаннями
15. Вакцинація вагітних. Вакцинація при лактації
16. Вакцинація дорослих із супутніми хворобами
17. Вакцинація дорослих з імунодефіцитними станами. Вакцинація ВІЛ-інфікованих
18. Імунопрофілактика дифтерії, коклюшу, правця
19. Екстрена профілактика правця
20. Імунопрофілактика поліомієліту
21. Імунопрофілактика корі, епідемічного паротиту, краснухи
22. Імунопрофілактика грипу
23. Імунопрофілактика герпетичної інфекції
24. Імунопрофілактика Ніб-інфекції, пневмококової інфекції
25. Імунопрофілактика папіломавірусної інфекції
26. Імунопрофілактика менінгококової інфекції
27. Імунопрофілактика вірусних гепатитів (гепатит А, гепатит В)
28. Імунопрофілактика черевного тифу, ротавірусної інфекції
29. Імунопрофілактика холери
30. Імунопрофілактика зоонозних інфекцій (туляремія, бруцельоз, сибірка, чума)
31. Імунопрофілактика сказу
32. Імунопрофілактика кліщового енцефаліту
33. Імунопрофілактика жовтої гарячки
34. Імунопрофілактика туберкульозу
35. Проведення вакцинації в умовах пандемії COVID-19
36. Сумісне введення вакцинних препаратів
37. Організація підтримки імунопрофілактики в суспільстві
38. Вакцинальні «міфи»

12. Рекомендована література

Основна література

Основна:

- [!\[\]\(bad3956ee00c684f48ddfd9836ed918d_img.jpg\)](#) *Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона Книга* = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases / Керол Дж. Бейкер; переклад 3-го англ. видання. К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 744 с.
- *Атлас інфекційних хвороб* [М.А. Андрейчин, В.С. Копча, С.О. Крамарьов та ін.]; за ред. М.А. Андрейчина. – 3-тє вид., випр. і допов. – Львів: Магнолія, 2019. – 296 с.
- *Інфекційні хвороби: підручник* / О.А. Голубовська, М.А. Андрейчин, А.В. Шкурба та ін.; за ред. О.А. Голубовської. – 2-е вид., переробл. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2018. – 688 с.
- *Інфекційні хвороби: підручник* / О.А. Голубовська, М.А. Андрейчин, А.В. Шкурба та ін.; за ред. О.А. Голубовської. – 4-е вид., переробл. і допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2022. – 464 с. (кольорові)

- Тропічні хвороби: навч. посіб./ Козько В.М., Соломенник Г.О., Юрко К.Ю.- К.: ВСВ «Медицина», 2019.-384 с. ISBN 978-617-505-670-7
- Невідкладна інфектологія: навч. посіб. / В.М. Козько, А.В. Бондаренко, Г.О. Соломенник та ін.; за ред. В.М. Козька. – 2-е вид., переробл. і допов. – К. : ВСВ «Медицина», 2018. – 120 с.
- Імунопрофілактика інфекційних хвороб: навчально-методичний посібник / Л.І. Чернишова, Ф.І. Лапій, А.П. Волоха та ін. — 3-є видання, переробл. і допов. - К. : ВСВ «Медицина», 2022, - 336 с.
- Методичні розробки для студентів (відповідно до теми заняття)
- Методичні розробки для викладачів (відповідно до теми заняття)
- Методичні розробки для самостійної роботи студентів

Додаткова література

1. Атлас інфекційних хвороб/М. А. Андрійчин [та ін.]; за ред. М. А. Андрійчина. - Другий вид., Іспр. та доповіді. – Тернопіль: Підручник. та посібник., 2017. – 287 с.
 2. "Внутрішні хвороби. Підручник, що ґрунтується на принципах доказової медицини 2018/2019». Практична медицина, Краків, Польща. 2018 –1632 с.
 3. Infectious diseases: Підручник для мед. ун-тів, інст., акад. Затверджено МОН та МОЗ / Голубовська О.О., Андрійчин М.А., Шкурба О.В.; за ред. О.А. Голубовської. К.: ВСВ «Медицина», 2018. - 664 с.
 4. Harrison's Principles of internal medicine. 19th edition /edited Anthony S. Fauci, Dennis L Kasper, Dan L. Longo [et all]. - New York. - 2017. - 2340 p.
 5. Pediatric Infectious Diseases: Textbook / SO Kramarov, OB Nadruga, LV Рупа та ін. - 4th edition К.: ВСВ «Медицина», 2020. - 240 с.
 6. General epidemiology: study guide (IV al) / NO Виноград. - 3rd edition, corrected К.: ВСВ «Медицина», 2017. - 128 с.
 7. Tropical infections: manual/ed. MA Andreychyn, VD Moskaliuk. - Lviv: "Magnolia 2006", 2019. - 220 p.
- Рекомендації міжнародних організацій
 - Електронний каталог (<https://library.odmu.edu.ua/catalog/>)

- 13. Електронні інформаційні ресурси

- <http://moz.gov.ua> – Міністерство охорони здоров'я України
- www.ama-assn.org – Американська медична асоціація / American Medical Association
- www.who.int – Всесвітня організація охорони здоров'я
- www.dec.gov.ua/mtd/home/ - Державний експертний центр МОЗ України
- <http://bma.org.uk> – Британська медична асоціація
- www.gmc-uk.org - General Medical Council (GMC)
- www.bundesaerztekammer.de – Німецька медична асоціація